

Bruksela, 3 marca 2023 r.
(OR. en)

7085/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0057 (NLE)

ENV 199
COMER 28

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	3 marca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 109 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY dotyczącej stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian artykułów tej konwencji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 109 final.

Załącznik: COM(2023) 109 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.3.2023 r.
COM(2023) 109 final

2023/0057 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian artykułów tej konwencji

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko Unii, które należy zająć na Konferencji Stron konwencji bazylejskiej w odniesieniu do wniosku Unii Europejskiej w sprawie zmiany załącznika IV do tej konwencji oraz wniosku Federacji Rosyjskiej w sprawie zmiany art. 6 tej konwencji. Następne posiedzenie zaplanowano na maj 2023 r. (16. Posiedzenie Konferencji Stron). Dwa wyżej wymienione wnioski zostały już omówione na 15. posiedzeniu Konferencji Stron w czerwcu 2022 r. Stanowisko Unii w sprawie tych wniosków na 15. Konferencję Stron zostało określone w decyzjach Rady (UE) 2020/1829 z dnia 24 listopada 2020 r. i (UE) 2022/1025 z dnia 2 czerwca 2022 r. Aby określić stanowisko, jakie należy zająć w sprawie tych wniosków na kolejnych posiedzeniach Konferencji Stron, poczynając od 16. posiedzenia, potrzebna jest nowa decyzja Rady.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych

Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych („konwencja”), przyjęta w dniu 22 marca 1989 r., weszła w życie w 1992 r. Stronami konwencji są Unia Europejska, a także należące do niej państwa członkowskie¹. Konwencja ma obecnie 188 sygnatariuszy.

Podstawę konwencji stanowi system kontroli wywozu, przywozu i tranzytu niektórych odpadów w ramach procedury zgody po uprzednim poinformowaniu. O wywozie odpadów, które podlegają konwencji, zawiadamia się z wyprzedzeniem właściwe organy państw przywozu i tranzytu. Zawiadomienia dokonuje się w formie pisemnej i zawiera ono deklaracje i informacje określone w załączniku V A do konwencji. Wywóz odpadów może odbyć się tylko wtedy, gdy wszystkie zainteresowane państwa udzieliły na to pisemnej zgody (art. 6 konwencji).

System kontroli przewidziany w konwencji ma zastosowanie do odpadów niebezpiecznych określonych w art. 1 i wymienionych w wykazie w załączniku VIII do konwencji oraz do innych odpadów wymienionych w wykazie w załączniku II, które obejmują odpady z gospodarstw domowych oraz pozostałości powstałe w wyniku spalania odpadów z gospodarstw domowych i niektóre odpady tworzyw sztucznych. W załączniku IX do konwencji zamieszczono również wykaz kodów odpadów, które nie wchodzą w zakres jej stosowania ani w zakres systemu kontroli, chyba że takie odpady zawierają materiał należący do kategorii wyszczególnionej w załączniku I w zakresie, w jakim przejawia on właściwości odpadów niebezpiecznych określone w załączniku III.

2.2. Konferencja Stron

Konferencja Stron konwencji bazylejskiej jest głównym organem decyzyjnym konwencji. Jest ona uprawniona do wprowadzania zmian do załączników do konwencji, a jej posiedzenia odbywają się co dwa lata. 15. posiedzenie Konferencji Stron konwencji bazylejskiej (COP-15) było podzielone na dwa etapy: pierwszy etap odbył się online w dniach 26–30 lipca

---

¹ Decyzja Rady 93/98/EWG w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty, Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych z dnia 22 marca 1989 r. (Konwencji bazylejskiej) (Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 1).

2021 r. a drugi etap w formie posiedzenia fizycznego odbył się w dniach 6–17 czerwca 2022 r.

16. posiedzenie Konferencji Stron konwencji bazylejskiej (COP-16) odbędzie się w Genewie w dniach 1–12 maja 2023 r.

2.3. Proponowane zmiany konwencji

Proponowana przez Unię zmiana załącznika IV do konwencji

Przegląd załączników do konwencji zapoczątkowano na 12. posiedzeniu Konferencji Stron (COP-12) na podstawie jej decyzji BC-12/1².

Na 13. posiedzeniu Konferencji Stron (COP-13) podjęto decyzję o powołaniu eksperckiej grupy roboczej ds. przeglądu wyżej wymienionych załączników.

Ekspercka grupa robocza opracowała szereg zaleceń i opcji, które Strony powinny rozważyć, jeśli chcą przedłożyć wnioski do rozważenia przez COP w celu zmiany i uściślenia opisów operacji usuwania odpadów wymienionych w załączniku IV do konwencji. Jeżeli wnioski te zostaną przyjęte, przyczynią się do zwiększenia jasności prawa, a tym samym ułatwią kontrolę przemieszczania odpadów i zapobieganie ich nielegalnemu przemieszczaniu. Będą one również wspierać racjonalne ekologicznie gospodarowanie odpadami na poziomie globalnym i przyczynią się do przejścia na globalną gospodarkę o obiegu zamkniętym.

W następstwie decyzji Rady (UE) 2020/1829 w dniu 3 grudnia 2020 r. przedłożono w imieniu Unii wniosek dotyczący zmiany załącznika IV do dyskusji na COP-15. Wniosek ma na celu poprawę wdrażania konwencji bazylejskiej, w szczególności poprzez wprowadzenie zmian w definicjach operacji gospodarowania odpadami i odpadów podlegających kontroli, zawartych w załącznikach do konwencji. Wniosek został omówiony na COP-15 w czerwcu 2022 r. Podczas dyskusji wiele stron uznało, że niektóre elementy wniosku są problematyczne, takie jak włączenie „przygotowania do ponownego użycia” jako nowej operacji w ramach gospodarowania odpadami, wprowadzenie do załącznika IV operacji, które mają miejsce przed poddaniem odpadów innym operacjom („operacje przejściowe”) oraz wprowadzenie klauzuli generalnej dla operacji nieobjętych innymi operacjami. W związku z tym konieczne będzie przeprowadzenie dodatkowej dyskusji na przyszłej Konferencji Stron, aby poczynić postępy w tym zakresie.

Jeżeli zmiany do załącznika IV do konwencji zostaną uzgodnione przez Konferencję Stron konieczne będzie ich wdrożenie do unijnej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE³ (wykaz procesów gospodarowania odpadami odpowiadający załącznikowi IV do konwencji) oraz ewentualnie do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006⁴.

Proponowana przez Federację Rosyjską zmiana załącznika art. 6 ust. 2 konwencji

Federacja Rosyjska przedłożyła wniosek do rozpatrzenia na 15. posiedzeniu Konferencji Stron, mający na celu zmianę art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze konwencji („planowany akt”)⁵.

² Więcej informacji można znaleźć na stronie internetowej dotyczącej konwencji bazylejskiej: <http://www.basel.int/Implementation/LegalMatters/LegalClarity/ReviewofAnnexes/AnnexesI,III,IVandrelatedaspectsofAnnexes/tabid/6269/Default.aspx>

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

⁵ Wniosek jest dostępny na stronie internetowej konwencji bazylejskiej, zob. <http://www.basel.int/TheConvention/Communications/tabid/1596/Default.aspx>

Art. 6 ust. 2 zdanie pierwsze konwencji brzmi następująco: *Państwo importujące odpowie na piśmie zawiadamiającemu, wyrażając zgodę na przemieszczenie odpadów, z podaniem warunków lub bez warunków, albo odmawiając zezwolenia na przemieszczenie, albo żądając informacji dodatkowej.*

W planowanym akcie proponuje się zmianę tego zdania poprzez dodanie terminu 30 dni, w którym państwo przywozu powinno odpowiedzieć zawiadamiającemu (wyrażając zgodę na planowane przemieszczenie, odmawiając zezwolenia na przemieszczenie lub zwracając się o dodatkowe informacje). Ponadto we wniosku proponuje się skreślenie przecinka między wyrazami „warunków” i „odmawiając”, aby zastąpić ten przecinek słowem „albo” (nie dotyczy wersji polskiej).

Konwencja jest wdrażana w Unii rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów („rozporządzenie w sprawie przemieszczania odpadów”). Wszelkie poprawki do konwencji weszłyby w życie w UE po ich wdrożeniu w drodze zmian do tego rozporządzenia.

Obecne przepisy mające zastosowanie w Unii i jej państwach członkowskich już przewidują 30-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi zawiadamiającemu przez państwo przywozu (zob. art. 8 rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów). Dotyczy to również innych krajów OECD, zgodnie z decyzją OECD⁶.

W przypadku Unii jedyną praktyczną konsekwencją zmian związanych z wnioskiem Federacji Rosyjskiej byłaby procedura wywozu zgłoszonych odpadów do państw nienależących do OECD. Ponieważ wywóz odpadów wymienionych w załączniku VIII i załączniku II do państw nienależących do OECD jest zakazany na podstawie rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów, zmiana spowodowana rosyjskim wnioskiem dotyczyłaby jedynie „odpadów niewymienionych w wykazie” (tj. zgodnie z propozycją rosyjską państwa spoza OECD importujące odpady z UE niewymienione w wykazie musiałyby odpowiedzieć zawiadamiającemu w ciągu 30 dni), które zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) i (iv) rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów podlegają procedurze „zgody po uprzednim poinformowaniu”. Poprawka zaproponowana przez Federację Rosyjską oznaczałaby, że w takich przypadkach państwo przywozu musiałoby w ciągu 30 dni odpowiedzieć zawiadamiającemu o przemieszczeniu odpadów z Unii do państwa niebędącego członkiem OECD.

Pierwsza dyskusja na temat wniosku Federacji Rosyjskiej odbyła się na 15. posiedzeniu Konferencji Stron. Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2022/1025 z dnia 2 czerwca 2022 r. stanowisko Unii nie popierało takiego wniosku. Kilka stron o podobnych poglądach również nie poparło wniosku Federacji Rosyjskiej. Inne strony wyraziły jednak poparcie dla tego wniosku.

W wyniku pierwszej dyskusji Konferencja Stron postanowiła przełożyć rozpatrzenie rosyjskiego wniosku na COP-16:

Biorąc pod uwagę dyskusję w ramach niniejszej podpozycji oraz pkt 4 lit. a) ppkt (i) porządku obrad dotyczącą ram strategicznych w odniesieniu do zainteresowania Stron rozważeniem możliwych sposobów usprawnienia procedury zgody po uprzednim poinformowaniu, Konferencja Stron postanowiła odroczyć rozpatrzenie wniosku Federacji Rosyjskiej dotyczącego zmiany art. 6 ust. 2 konwencji na następne posiedzenie Konferencji Stron.

Procedury wprowadzania zmian do konwencji

⁶ Decyzja w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/OECD-LEGAL-0266>

Procedurę zmiany konwencji reguluje jej art. 17. Każda taka zmiana musi zostać przyjęta na posiedzeniu Konferencji Stron. Poprawka staje się wiążąca dla tych stron, które składają swoje dokumenty ratyfikacji, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przyjęcia zgodnie z art. 17 ust. 5 konwencji, który stanowi: *Dokumenty ratyfikacji, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przyjęcia poprawek będą złożone u depozytariusza. Poprawki przyjęte zgodnie z ustępem 3 lub 4 wejdą w życie w stosunku do stron, które przyjęły je w ciągu dziewięćdziesięciu dni po otrzymaniu przez depozytariusza ich dokumentów ratyfikacji, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przyjęcia co najmniej przez trzy czwarte stron, które przyjęły poprawki do danego protokołu, chyba że protokół stanowi inaczej. Poprawki te wejdą w życie dla każdej innej strony dziewięćdziesiątego dnia po zdeponowaniu przez tę stronę jej dokumentu ratyfikacji, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przyjęcia tych poprawek.* Istnieje zatem potrzeba ratyfikacji, zatwierdzenia, formalnego potwierdzenia lub przyjęcia przez trzy czwarte stron konwencji (a więc 141 stron), aby jakakolwiek poprawka do konwencji weszła w życie.

Dotychczas treść konwencji została zmieniona raz poprzez dodanie do konwencji art. 4A, a następnie załącznika VII („poprawka w sprawie zakazu bazylejskiego”). Poprawka ta została uzgodniona przez Konferencję Stron na jej trzecim posiedzeniu w 1995 r. i weszła w życie w 2019 r. w odniesieniu do tych stron, które ją ratyfikowały.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowana przez Unię zmiana załącznika IV do konwencji

Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2020/1829 z dnia 24 listopada 2020 r. Unia przedłożyła wniosek dotyczący zmiany załącznika IV i niektórych pozycji w załącznikach II i IX do konwencji, który zawierał między innymi następujące elementy:

- włączenie ogólnego wprowadzenia wyraźnie rozróżniającego pojęcia ostatecznego usunięcia i odzysku, wyjaśnienia, że uwzględnia się wszystkie operacje gospodarowania odpadami, które mają lub mogą mieć miejsce w praktyce, niezależnie od ich statusu prawnego i od tego, czy są uznawane za racjonalne ekologicznie, oraz że uwzględnia się również operacje, które mają miejsce przed poddaniem odpadów innym operacjom („operacje przejściowe”);
- włączenie tytułów i tekstów wprowadzających w celu wyjaśnienia, co rozumie się przez operacje inne niż odzysk (załącznik IVA) i operacje odzysku (załącznik IVB); oraz
- wyjaśnienie dotyczące istniejących operacji oraz uwzględnienia nowych operacji w załączniku IV, co miałyby na celu m.in. uaktualnienie i uściślenie opisów operacji zgodnie z postępem naukowym, technicznym i innym, jaki nastąpił od czasu przyjęcia konwencji w 1989 r., oraz zapewnienie, poprzez wprowadzenie przepisów generalnych, objęcia wymaganiami konwencji wszystkich operacji, które nie zostały wyraźnie wymienione.

Powyższe propozycje mają następujące cele:

- zapewnienie pełnego stosowania odpowiednich mechanizmów kontroli przewidzianych w konwencji, a tym samym – w przypadku ich przyjęcia – poprawę kontroli przemieszczania odpadów oraz ułatwienie zapobiegania nielegalnemu przemieszczaniu;
- zwiększenie jasności prawa oraz uzgodnienie wspólnego rozumienia i interpretacji operacji związanych z gospodarowaniem odpadami przez strony; oraz

- wspieranie racjonalnego ekologicznie gospodarowania odpadami na poziomie globalnym i przyczynianie się do przejścia na globalną gospodarkę o obiegu zamkniętym.

Unia powinna nadal wspierać wyżej wymienione cele, ale biorąc pod uwagę sprzeciw wyrażony na COP-15 przez wiele stron, w szczególności w odniesieniu do włączenia nowych operacji, na przykład w zakresie przygotowania do ponownego użycia i operacji objętych klauzulą generalną, Unia powinna wykazać się elastycznością, w tym odroczyć dyskusję na najbardziej kontrowersyjne tematy i dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie pozostałych aspektów wniosku.

Jeżeli inne strony przedstawią propozycje zmian odpowiednich załączników, które mogą przyczynić się do osiągnięcia tych samych celów, co cele leżące u podstaw zmiany przedstawionej przez Unię, Unia powinna wykazać otwartość na rozpatrzenie tych propozycji i może zasadniczo je poprzeć.

Proponowana przez Federację Rosyjską zmiana załącznika art. 6 ust. 2 konwencji

Unia Europejska nie powinna popierać poprawki do art. 6 ust. 2 konwencji zaproponowanej przez Federację Rosyjską. Stanowisko to jest zgodne ze stanowiskiem uzgodnionym do celów COP-15 decyzją Rady (UE) 2022/1025 z dnia 2 czerwca 2022 r.

Pierwsza część poprawki (termin 30 dni na udzielenie odpowiedzi zawiadamiającemu przez państwo przywozu) nie przyniosłaby większych korzyści Unii i jej państw członkowskim, ponieważ termin 30 dni dla państw przywozu na udzielenie odpowiedzi zawiadamiającemu zawarty w proponowanej zmianie ma już zastosowanie do większości przemieszczeń zgłoszonych przez UE i jej państwa członkowskie na mocy prawa Unii (z wyjątkiem wywozu do państw nienależących do OECD odpadów niewymienionych w wykazie). Nie zmienia ona również obowiązków UE i jej państw członkowskich otrzymujących zawiadomienia, ponieważ termin 30 dni na udzielenie odpowiedzi ma już zastosowanie na mocy prawa Unii.

Druga część poprawki (zastępująca przecinek wyrazem „albo”) nie wydaje się konieczna i stworzyłaby niepewność prawną. Z obecnego sformułowania wynika już dostatecznie jasno, że kraj przywozu może zareagować na trzy różne sposoby w odpowiedzi na powiadomienie zawiadamiającego (zgadzając się na przemieszczenie, odmawiając zezwolenia na takie przemieszczenie lub zwracając się o dodatkowe informacje). Nie ma zatem potrzeby zmiany tego zdania.

Proces zmiany konwencji jest bardzo uciążliwy i czasochłonny, tym bardziej że wymaga od każdej ze stron przeprowadzenia wewnętrznego procesu ratyfikacji i osiągnięcia progu trzech czwartych wszystkich stron, które muszą ratyfikować poprawki przed ich wejściem w życie. Zmiana ta może mieć ostatecznie ograniczony wpływ, ponieważ poprawki są wiążące jedynie dla tych stron, które je ratyfikowały. Proponowana zmiana nie odnosi się zatem odpowiednio do żadnego priorytetu Unii i jej państw członkowskich mającego na celu zwiększenie skuteczności konwencji, a jednocześnie zapoczątkowuje długi i uciążliwy proces w ramach konwencji i dla jej stron.

Nie popierając proponowanych zmian, Unia powinna podkreślić, że obowiązkiem stron jest dążenie do lepszego funkcjonowania procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w ramach konwencji bazylejskiej. Mogłoby to obejmować ustanowienie innych terminów odpowiedzi dla zawiadamiających, w szczególności w odniesieniu do krajów tranzytu, jak również zachęcanie do stosowania systemów elektronicznej wymiany danych lub włączenie do ram konwencji bazylejskiej pojęcia „instalacji posiadającej wstępne zezwolenie”, które wynika z decyzji OECD w sprawie transgranicznego przemieszczania odpadów. W ramach konwencji toczy się już szereg procesów dotyczących tych kwestii, w tym proces dotyczący

usprawnienia procedury zgody po uprzednim poinformowaniu rozpoczęty na COP-15 z inicjatywy Unii. Unia powinna podkreślić znaczenie tego procesu jako rozwiązania szeregu kwestii związanych z wdrażaniem konwencji i zaprosić wszystkie strony do udziału w tym procesie.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających *stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy.*

Pojęcie *aktów mających skutki prawne* obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale *mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii*⁷.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja Stron konwencji bazylejskiej jest organem ustanowionym na mocy konwencji.

Akty, które mają zostać przyjęte przez Konferencję Stron, stanowią akty mające skutki prawne. Gdyby planowane akty zostały przyjęte, byłyby one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 18 konwencji i mogłyby mieć decydujący wpływ na treść prawodawstwa UE, a mianowicie na rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów i dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów. Na podstawie wspomnianego rozporządzenia wdraża się konwencję m.in. poprzez ustanowienie procedur wywozu z i przywozu do UE, a także przemieszczania między państwami członkowskimi.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do ochrony środowiska. Materialną podstawą prawną wnioskowanej decyzji jest zatem art. 192 ust. 1 TFUE.

---

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12 Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron Konwencji bazylejskiej o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych w odniesieniu do niektórych zmian artykułów tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych („konwencja”) weszła w życie w 1992 r. i została zatwierdzona przez Unię decyzją Rady 93/98/EWG w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty, Konwencji o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (Konwencji bazylejskiej) z dnia 22 marca 1989 r.⁸.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. b) konwencji Konferencja Stron rozpatruje i w razie potrzeby przyjmuje poprawki do konwencji.
- (3) Na swoim 15. posiedzeniu w czerwcu 2022 r. Konferencja Stron rozważała przyjęcie poprawek do art. 6 ust. 2 konwencji przedłożonych przez Federację Rosyjską. Wniosek ten ma na celu ustanowienie 30-dniowego terminu dla państwa przywozu na udzielenie odpowiedzi zawiadamiającemu o przemieszczeniu odpadów oraz włączenie innej zmiany przedstawionej jako redakcyjna. Konferencja Stron postanowiła odroczyć rozpatrzenie tego wniosku na następne posiedzenie Konferencji Stron.
- (4) Wniosek dotyczący zmiany załącznika IV i niektórych wpisów w załącznikach II i IX do konwencji został przedłożony w imieniu Unii i omówiony przez Konferencję Stron na jej 15. posiedzeniu w czerwcu 2022 r. Wniosek ma na celu między innymi zmianę i doprecyzowanie opisów operacji usuwania wymienionych w załączniku IV do konwencji, a w szczególności: włączenie ogólnego wprowadzenia wyraźnie rozróżniającego terminy „nieodzyskanie” i „odzyskanie”; włączenie podpisów i tekstów wprowadzających wyjaśniających, co rozumie się przez operacje ostatecznego usuwania (załącznik IVA) i operacje odzyskiwania (załącznik IVB); oraz uaktualnienie i uściślenie opisów operacji zgodnie z postępem naukowym, technicznym i innym, który nastąpił od czasu przyjęcia konwencji w 1989 r.; oraz zapewnienie, poprzez wprowadzenie przepisów generalnych, aby wszystkie operacje, które nie zostały wyraźnie wymienione, zostały objęte wymogami konwencji. Konferencja Stron postanowiła odroczyć rozpatrzenie tego wniosku na następne posiedzenie Konferencji Stron.

---

⁸ Dz.U. L 39 z 16.2.1993, s. 1.

- (5) Konieczne jest ustalenie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron w sprawie tych wniosków, ponieważ są to zmiany tekstu konwencji i załączników do niej i mają one skutki prawne. Gdyby planowane akty zostały przyjęte przez Konferencję Stron, byłyby one wiążące dla Unii i mogłyby mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na dyrektywę 2008/98/WE⁹ i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006¹⁰.
- (6) W odniesieniu do poprawek do art. 6 ust. 2 konwencji przedłożonych przez Federację Rosyjską Unia nie powinna ich popierać, ponieważ nie pomogłyby one w rozwiązaniu problemów, które Unia uznaje za priorytetowe dla funkcjonowania konwencji bazylejskiej. Ponadto, aby wejść w życie, zmiany tekstu konwencji wymagają długiego i uciążliwego procesu, a uruchomienie takiego procesu w odniesieniu do poprawki, która ma bardzo niewielką wartość dodaną lub nie wnosi żadnej wartości dodanej, wydaje się nieproporcjonalne. Unia powinna raczej nadal wspierać inicjatywy mające na celu poprawę funkcjonowania procedury „zgody po uprzednim poinformowaniu”, pod warunkiem że mają one szerszy zakres niż wniosek przedłożony w trakcie COP-15, są zgodne z szeroko pojętą polityką i celami Unii i nie wymagają zmiany konwencji.
- (7) W odniesieniu do wniosku w sprawie zmiany załącznika IV i niektórych pozycji w załącznikach II i IX Unia powinna nadal popierać jego przyjęcie. Z myślą o osiągnięciu konsensusu w sprawie tego wniosku Unia powinna również wykazać się elastycznością, w szczególności w odniesieniu do proponowanych środków, co do których mało prawdopodobne jest uzyskanie wystarczającego poparcia dla ich przyjęcia na zbliżającej się Konferencji Stron. Obejmuje to na przykład odroczenie dyskusji na najbardziej kontrowersyjne tematy (takie jak przygotowanie do ponownego użycia i operacje objęte klauzulą generalną), dążenie do osiągnięcia porozumienia w sprawie pozostałych aspektów wniosku oraz poparcie ewentualnych zmian proponowanych przez inne strony, pod warunkiem że mogłyby one osiągnąć te same cele co cele leżące u podstaw wniosków Unii dotyczących załącznika IV do konwencji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie zajmuje się w imieniu Unii na posiedzeniach Konferencji Stron konwencji bazylejskiej jest następujące:
- a) Unia nie popiera poprawki do art. 6 ust. 2 konwencji zaproponowanej przez Federację Rosyjską. Unia wspiera inicjatywy mające na celu poprawę funkcjonowania procedury „zgody po uprzednim poinformowaniu”, pod warunkiem, że są zgodne z szeroko pojętą polityką i celami Unii i nie wymagają zmiany konwencji.
  - b) Unia nadal popiera przyjęcie zmian załącznika IV oraz niektórych pozycji w załącznikach II i IX do konwencji. Jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia osiągnięcia konsensusu w sprawie zmiany załącznika IV, Unia powinna wykazać się elastycznością i zgodzić się na odejście

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

od wniosku przedstawionego na COP-15, o ile zmiana ta przyczynia się do zwiększenia jasności prawnej załącznika i do wdrożenia mechanizmów kontroli przewidzianych w konwencji oraz nie podważa unijnego systemu prawnego dotyczącego gospodarowania odpadami i ich przemieszczania.

Artykuł 2

W zależności od rozwoju sytuacji na 16. posiedzeniu Konferencji Stron konwencji i kolejnych jej posiedzeniach przedstawiciele Unii w porozumieniu z państwami członkowskimi mogą uzgodnić doprecyzowanie stanowiska, o którym mowa w art. 1, podczas organizowanych na miejscu posiedzeń koordynacyjnych.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*